

مقایسه تأثیر دو داروی استرپتاز و هبرکیناز رایج در درمان بیماران انفارکتوس حاد قلبی با صعود قطعه ST

*هما فال سلیمان^۱ MD، غلامعباس ولی زاده^۲ MD

استاد یار قلب و عروق^۲، متخصص قلب و عروق

تاریخ دریافت: ۸۵/۹/۲۶ - تاریخ پذیرش: ۸۶/۵/۲۱

خلاصه

مقدمه: از استرپتاز به عنوان رایج ترین داروی حل کننده لخته در درمان انفارکتوس حاد قلبی در کشور ما استفاده می شود. در مطالعات اخیر کیفیت برخی از استرپتازهای مصرف شده در کشورهای در حال توسعه مورد تردید واقع شده است.

روش کار: این مطالعه کارآزمایی بالینی در سالهای ۸۵-۱۳۸۴ ه.ش در بیماران انفارکتوس حاد قلبی در بیمارستانهای قائم، جواد الائمه مشهد و شریعتی فسا صورت گرفته است. ۲۶۰ بیمار با انفارکتوس حاد قلبی و صعود قطعه ST مورد مطالعه قرار گرفتند. این بیماران به طور تصادفی به دو گروه مساوی ۱۳۰ نفر استرپتاز (۱) و گروه هبرکیناز (۲) تقسیم شدند. میزان تجویز استرپتاز و هبرکیناز ۱/۵ میلیون واحد در عرض یک ساعت بود. میزان پاسخ به درمان در دو گروه با پارامترهای کلینیکی (آنژین، انفارکتوس مجدد، نارسایی قلبی، مرگالیتی)، آزمایشگاهی (CK-MB)، الکترو (افت قطعه ST، آریتمی) و اکوکاردیوگرافی (کسر جهشی بطن چپ) با استفاده از آمار توصیفی و آزمون کای اسکویر و Z مقایسه شد.

نتایج: بیماران از نظر میانگین سنی، جنس، عوامل خطرزا، محل انفارکتوس و کلاس کلیپ تفاوتی نداشتند. سقوط بیش از ۵۰٪ قطعه ST در ۷۶/۹٪ گروه (۱) و در ۵۳/۱٪ گروه (۲) مشاهده شد (p=۰/۰۰۰). آنزیم CKMB در ۷۰/۸٪ گروه (۱) و ۶۰٪ گروه (۲) در ساعت ششم به اوج رسید (p=۰/۰۱). انفارکتوس مجدد در ۱/۵۳٪ گروه (۱) و ۰/۷۶٪ گروه (۲) ایجاد شد (p=۰/۵۶). ادم حاد ریه و شوک کاردیوژنیک به ترتیب در گروه (۱) ۹/۲٪، ۶/۹٪ و در گروه (۲) ۱۹/۲٪، ۱۹/۲٪ اتفاق افتاد به ترتیب (p=۰/۰۲) و (p=۰/۰۰۳). متوسط کسر جهشی در گروه (۱) ۵۰/۸٪ و در گروه (۲) ۴۰/۵٪ (p=۰/۰۰۰۱)، و نارسایی میترا مهم ۳/۳٪ در مقایسه با ۸/۳٪ بود (p=۰/۰۰۳) موارد فوت در دو گروه تفاوتی نداشت (p=۰/۰۶).

نتیجه گیری: طبق یافته های این پژوهش، بر مبنای پاسخ کلینیکی، آنزیمی، الکترو و اکوکاردیوگرافیک استرپتاز در بیماران مبتلا به انفارکتوس حاد قلبی با صعود قطعه ST انفارکتوس حاد میوکارد به طور مهم مؤثرتر از هبرکیناز می باشد.

کلمات کلیدی: انفارکتوس حاد میوکارد با صعود قطعه ST، استرپتاز